

Djurkommunikation, djup urkunskap

Del 3; Kraft och visdom

Vi älskar våra djur och vi saknar dem när de går över till andra sidan. Men de vill gärna komma och säga hej till oss ibland. Vi kan märka att vi hör dem, ser deras skugga eller känner deras tryck i sängen.

När vi tagit ansvar för ett djurs liv, finns det ett förtroende uppbyggt mellan oss, något som vi skapat med djuret. Deras sätt att villkorslöst älska oss påverkar vår personlighet och lär oss om livet. Vi utvecklar olika sinnen och fokuserar på lärdomarna i dessa. Har du en gång skapat band med ett djur finns banden kvar även i andevärlden. De är resenärer liksom vi av sitt växande och sin lärdom här på jorden. De är i sin utveckling precis som vi är i vår. Kärleken dör aldrig...

Att ta kontakt med djur på andra sidan är inga konstigheter, jag skrev om det i del 1. Men nu ska jag beskriva annat som jag är djupt tacksam över att ha lärt mig och kunna arbeta med djuren i.

Ibland är det så att man inte kan hitta något fel på sitt djur, ändå känner man att djuret inte mår bra. Eller har ett beteende, en skräck, en fobi som man inte kan förstå. Då kan anledningen vara att djuret bär med sig ett trauma eller en blockering från tidigare liv som det ännu inte har släppt eller kunnat släppa. Då kan jag försöka lossa blockeringen, se blockeringen försvinna och sluta existera. Fylla med friskt ljus från Universum, använda min förmåga och urkunskapen från Universums själ. Jag frigör djurets energibanor. Ibland behöver jag inte förstå VAD som är blockeringen, utan lossa på själva rädslan för djuret. Inge mod och förståelse för rädslan. Tankens utrensande kraft. Visualisera vitt stärkande ljus. Täta hålen för energidränage. Ladda med Universums helande kraft! Fantastiskt!

När ett djur har förlupet eller blivit knyckt blir man så förtvivlad att det inte går att beskriva. Djuret kanske inte vet var det befinner sig, men då kan jag fråga hur stället ser ut, omgivningen, nya människor men framförallt hur djuret mår. Ibland HUR det kommit till platsen, hur djuret gått och det kommit fram. Oftast har jag kunnat rita en bild uppifrån som kan vara till hjälp och hur det ser ut från marken. Hur djuret ser på omgivningen. Även ett litet oansenligt tips kan knäcka nöten om var djuret finns. Om möjligt ber jag djuret gå hem, förklarar situationen som människorna känner och lockar med mat. Djuret får naturligtvis först säga vad det vill. Skickar också ljus och hopp tills det återfunnits.

Något jag tycker är spännande är att få hålla i en sak som använts av ett speciellt djur eller en sak från en människa, kanske avliden eller ett arvt föremål. Att kunna känna in hur djurets personlighet är/var, speciella kännetecken eller drag. Samma med arvegods. Att kunna känna in hur personen avled eller hur personen var i levande livet. Det finns en sådan stor, underbar värld i Universum som bara VILL hjälpa oss. Att vi kommer till insikt och lär oss öppna upp. Det finns så mycket spännande!

Jag är så tacksam för all kunskap jag lärt mig av Lisa Odenhjälms och Carina Flood som var mina lärare i Telepatisk djurkommunikation, Mediumskolan. Det blev en fantastisk grund att utvecklas på och jag har så väl tagit vara på all kunskap och utvecklats till den djurkommunikatör jag är idag. En fantastisk resa! Att kunna hjälpa djuren känns starkt för mig!

*Titta gärna in på denna länken om djurkommunikation på min hemsida:
<http://www.fiffigaeva.se/437750823>*

Många kärleksfulla kramar från Eva Habacke